

Цѣна:

За година 10 л.
„ 6 мѣсѣца 5 л.
„ въ странство за година 15 л.

Абонамента въ предплатата.

Цѣна за обявленията:

На 4 стр. за единъ редъ 20 ст.
„ 1 стр. „ „ 1 л.—
„ другите стр. „ — 50 ст.

Единъ брой 15 ст.

ЧЕРНО МОРЕ

ИЗЛИЗА ЗА СЕГА САМО ВЪ НЕДѢЛЯ.

Редакторъ-Издателъ П. Бобческий.

РУССКИТЕ ЕВРЕИ.

Панитѣ читатели вече сѫ добре запознати съ въпросътъ за нашествието на изгоненитѣ отъ Россия евреи въ Европа, а особено, въ съсѣдната намъ държава, Румъния. Ний предадохме въ минулѣтѣ броеве иълънъ материали по работите въ тая страна за евреи, както и достатъчно обяснение на причините, които ирѣдизвикаха тия работи, тъй щото сега почти нито не ни остава да прибавимъ къмъ онрѣдѣнитето па врѣдътъ или ползътъ отъ руските евреи. Огъ друга страна, читателите ни, по всѣка вѣроятностъ, знаѣтъ, че това страшно шѣмъ заплашва и пашата земя съ своето нахлуванье и че даже въ иѣкон градове, споредъ вѣстниците ни, се е забѣтъзало тѣхното присъствие. — Затуй този путь желаемъ да иоговоримъ върху въпроса: да ли селѣдва да приемемъ даги назовемъ съподаници, съжители въ своята държава, гдѣто, споредъ конституцията имъ, всѣкий, съ влизаньето си още, придобива право на търговия, на занаяти, на всѣкакъвъ редъ прѣпитание? Има ли у настѣнѣ съдѣтъ хъоражъ бѣтарчъ да каже: „Ча ги приемемъ? — Не е възможно такъо иѣщо! Смѣло можемъ да кажемъ. Ний се убѣдихме, че ии една отъ европейските държави не иска това иѣмъ у себе си; всѣкий се пази да имъ рѣбата съ тая иераполисъ евреи, защото сѫ „иниции“, „роякъ отъ гарга“ върху тѣло . . . Отистина, — каквито и да ежъ, человѣтески сѫщества сѫ — скърбътъ е, ако се поставимъ въ това сегашно тѣхно положение, когато не се приематъ никъдѣ въ тѣзи създадени отъ Бога земя; евангелистъ искрѣмъни укоряватъ тия взети мѣрки сиромо тѣхъ, но кажете, кой е кривъ? Това иѣмъ е толкова иеъсъщество въ Христовите начала, толкоътъ своеобразно се обрѣща къмъ всичко чуждо и къмъ всичко земно въобщѣ, щото ии ний, бѣгаритъ, единъ младъ и зелень народъ съ незавѣрѣто още смокойстви, можемъ да ги прѣбърпемъ въ полезни граждани и да гооплати . . . Доста е да си помислимъ, че исполнската оля останѣла въ правите си, въ характеръ си, деспотическа държава, Россия, се уланапъ отъ тѣхъ и не-памѣри другъ исходъ, освѣнъ да ги изгони! Россия, руското правителство, което счита народъ си за стадо, изголи сврептѣ си, защото неможе да излѣзе на глава съ тѣхъ! Пизи Боже! Да се покаже нашето правителство хладносрѣвно къмъ тѣхното нахлуванье, иай ще се загубимъ между тѣхъ, ще останемъ не-забѣтъжвани! . . . Колко сѣвѣтъ се изгоненъ и нигдѣ не е ирпеть! И самата крайно свободолюбива Америка (да оставимъ Америка на страна) не ги приема! Ний лище се намѣримъ единъ единствени милостиви? Ако съ тѣхъ ежъ постънили въ Россия звѣрски, пий ли сме криви? Твѣрдѣ естествено, пий ги съжаливаме, че сѫ се лишили тѣй несправедливо и жестоко отъ своите огнища, но отъ състрадание, отъ човѣколюбие, да ги прѣгърнемъ и да имъ дадемъ своите огнища, — това е прѣстъиление противъ нацията имъ. И Англия имъ показа състрадание, но гдѣ ѹ останахъ митингътъ? — Ний си имаме евреи, и, злѣ-добъръ, съ тѣхъ смо се вече сродили и

живѣемъ при помощта и наставленията на законите имъ, като се поддържаваме равноправно па общите нужди. Дѣста сме си!

Нито не се знае за новѣдението на нашето правителство, но ии мысламъ, че то не трѣба ни минута да се колебае, дѣлида увеличи съ тѣхъ изрѣданаселеніето и приходитъ на съкрушището имъ не, а пакъ право да заключи добре всички входове за тѣхъ у насъ. Да се чува тукъ тъмъ, че се забѣтъзвало тѣхното пристътие, — о пакъ ужасающата новина.

По окрѣжните избори

На 4-и идущій Августъ да се избрать членове на Окрѣжнѣ Съѣти за бѣдѣщи три години и намъ съ длѣнѣсть да поговоримъ съ читателите си върху това наше свѣщенно право.

Дѣ избра съмъ народа сънѣтъ управници, по какватъ часть и да бѣде, съ едно спѣтурно срѣтство, да се управлява той тѣмъ по угодата си, по обичаите си, споредъ силите си. Основнія наше законъ — Конституцията — е награда за народа съ това право, като, безъ съмѣнѣ, мыслимъ, че по този путь той, народъ, ще изрѣжива всѣята си върху всички въпроси и дѣла, които се касаатъ до неговите интереси, и ще имъ дава таквъзъ направление, каквото имѣра за благотворно. Нѣма да се простирамъ тукъ по на широко върху сѫщества на това избирателно право, едно, защото тѣ е вече извѣстно и на малкитъ дѣца у насъ и, друго, защото не ии е цѣльта да расправямъ върху туй, а да иоговоримъ само за иѣущите избори.

Казахме, окрѣжни избори ще правимъ наскоро; съ други думи, ще избирахме хора изномежду си за да създадемъ окрѣженъ съвѣтъ за нови три години. *Какви хора да изберемъ?* Тойзи е първътъ въпросъ, който не минуемозанимава всѣли бѣлгарски подданици. За да си обяснимъ въпросътъ, длѣнѣни сме да знаемъ: *за каква работа хора трѣбватъ?* — Ний сме привикнали да слушамъ и да глѣдамъ „окрѣженъ съвѣтъ“ и „постоянна комиссия“ и, като кажемъ само тия служебни имена, удовлетворяваме се. Ний сме привикнали да глѣдамъ много по-серioзно на изборите за народни прѣставители и тай серioзность умаловажава изборътъ на окр. съвѣтници: „Ехъ, тамъ за окр. съвѣтъ могатъ да бѣдѣтъ кои да ежъ“ — кажемъ си и свѣршили, т. е. избирахме, както и когото завѣрнемъ. Нѣма да излажемъ никакъ, ако прибавимъ и туй още, че за народни прѣставители, ако малко отъ малко се замислеваме и спирате върху по-видните ни хора, защото тамъ, въ Народното Сѣбрание, трѣбва да се има „дѣлбокъ умъ и разигранъ язикъ“, — за окрѣжни съвѣтници ии глѣдамъ повече, по приятелство или по хатжра и личния си интересъ, да избирахме по-ближните си, макаръ и отъ ии да не отбирахъ! Много ежъ такива случаи. Нека ни простижъ всички интересуващи се отъ тия избори, че казваме една твѣрдѣ неприятна истини: Нашитѣ частни (окр. и град.) избори ставатъ повече по лични и материали съображения и може да се установи 10% отъ истиински граждани-

ски побуждени. . . . Било за заплата, било за прокарване на материалини облаги чрезъ избранитѣ, ии избрахме повечето безъ да глѣдаме на способности и честностъ . . . И въ Европа има подобни избори, и тѣ ставатъ даже ио-буинъ, но тѣ почиватъ на друго основаше: тамъ не материалинъ интересъ, а славата, славолюбietо довежда борбата. — Само едно пѣщъ оправдава до негдѣ на иишъ, било избиратели, било избрахи, и то е че единъ прѣследватъ дѣлата на избранитѣ си и забѣтъжватъ отклоненията, ако се окажатъ, а другите пѣкъ полагатъ своиъ слаби сили за да бѣдѣтъ полезни, колкото може.

При все туй, истиинското назначение на избирателното право е твѣрдѣ благородно, твѣрдѣ високо, и колкото повече злоупотребяваме съ него, толкова повече врѣдъ принасяме на себе си, като народъ. Да вземемъ цѣльта на окрѣж. съвѣти, да се позапозиаемъ съ работата имъ, та тѣ да можемъ да разберемъ, какви хора имъ трѣбватъ, защото не трѣбва да забразяме, че чиновника е създаденъ за работата, а не работата за чиновника.

Окрѣжни съвѣти има важни работи:

а) да опрѣдѣля начина за събирането на окрѣжната прѣтъ и да упраздня и да поддържа движимите и не движими окрѣжни имоти (чл. 67 п. а отъ Зак. за окр. съвѣти);

б) Да означава посоки и да прѣдлага прѣзъ и поддържането на окрѣжни околийски и междуселски пожарища, както и да опрѣдѣля помощи на общите си за посрѣдване на разносите (сѫщ. членъ п. в.);

в) Да отрежда сумми и да рѣшава какви мѣрки трѣбва да се взематъ за подобрѣнietо на добитъка, земедѣлието и развитието на търговията (с. членъ п. д.);

г) Да отрежда и поддържа благотворителни засѣдания и разхърдълъ помощъта отъ общите си (с. членъ п. е.).

д) Да поддържа трикласни училища и окрѣжни специални класове (с. членъ п. ж.);

е) Да дава помощи на общите си за училища, черкви, кладенци, чешми, пожарища и други строенія (с. членъ п. з.);

ж) Да опрѣдѣля заплатите и пенсии отъ окрѣжния бюджетъ (с. членъ п. и.);

з) Да се грижи за санитарното и хигиеническото подобрѣнietо на окрѣжъ (с. членъ п. м.);

и) Да разхърдълъ данъците между общите си (членъ 69 п. б.);

к) да опрѣдѣля върхина до 10% отъ прямите даждия (с. членъ б. в.);

л) Да утвѣрждава бюджета на окрѣжъ (с. членъ п. г.);

м) Да склонва заеми за сметка на окрѣжните, и прч. други работи.

Колко сериозна дѣлкъностъ! Колко опитни хора трѣбва да бѣдѣтъ въ окрѣжния съвѣтъ! Колко добрѣ трѣбва да знаятъ тѣ своя окрѣжъ! Колко честни хора трѣбва да бѣдѣтъ тѣ, за да дѣржатъ кассата на окрѣжните въ рѣжетъ си!

Много достойни, способни и честни хора трѣбва да изберемъ! Колкото по-тѣни хора изберемъ, толкова по-злѣ пакъ за настѣнѣ! Свободата, която е дадена отъ Конституцията въ изборите, позволява да избирахме каквито хора искахме: и неѣжки и неспособни; иѣма никакви граници, никакъ цензъ, освѣнъ да

Пари, писма

и други рѣжописи се испращатъ до Редакторъ-Издателя. (П. чл. № 55.)

Исплатени писма не се приематъ.

Неупотребенитѣ рѣжописи се врѣдятъ, ако се платятъ пощенските разписки.

Редакцията не отговаря за сдѣлването на публикуванитѣ дописки.

Единъ брой 15 ст.

сега във всички сериици оплаквания, чито отъ гражданинъ и отъ офицерите и чиновници. Даже и да допускаме, че се е намѣрилъ въвкой, който не си е измѣтилъ, никакъ не е справедливо, но моето мнѣніе, да се липсаватъ честните хора отъ довѣрието имъ, толкова нужни и необходими за живота. Ще видимъ, дали ще съдържатъ този тѣхенъ уставъ и какъ ще може да се испълнява той; тъкъ също и какъ ще излѣзе, ако се преселятъ по тази причина тукъ други манифактуриадки, които ще нежелаятъ да се подложатъ на този уставъ?»

— Отъ Сърбия еж дошли 30—40 турски семейства (бомбани). Тѣ заминаватъ днесъ за Цариградъ на число 130 души.

ВЪНШНИ

— Всички европейски вѣстини се надпрѣварватъ да разказватъ за первоминистъ посрѣдници и гонавки на французската ескадра въ Кронштадъ (Россия). Ихъ падътъ Вел. Князъ Александър, а посѣ — Руския Царь и Императорица и Гърция Кралъ и Кралица съ срѣчали съ французските офицери и на Императорската гонавка въ яхата му „Держава“, както и прѣди него, съ се държали сърдечни взаимни тостове за прѣдѣдателя на републиката, Руския Императоръ и двѣтъ флоти. Кронъ еж вътешествие отъ Францизътъ къмъ Москва. Когато сега ишамъ, трѣбва да съхътъ.

— Срѣблъ Кралъ билъ искъщъ и издръжъ въ Киевъ отъ името на нари. Той продължилъ пътуването си къмъ Петербургъ. — Къмъ края на Августъ ишълъ да има срѣща и съ Германския Императоръ.

Холерата въ Мека отъ денъ на денъ взема по заплашителъ характеръ. Умръли съ нече отъ нея руски посланици въ Джедахъ. Също и пратеника наша на Судана съ обикъвени съ му годишни дарове на Мухамедовия гробъ, умрълъ отъ холера. — Россия е поставила карантинъ въ Одесса за идущите отъ Сирия. — Мислимъ, но ще е здѣ да изакъсява и нашето правителство съ своите мѣри.

МѢСТИИ

— Тази зима бѣхъ се изгубили двама души: единъ българче и единъ татарче, и бѣше се казало, че съ се удавили въ рѣката Девня, защото ги били видѣли по ледътъ надъ ишъ.

На 17-и того се намѣри искъръсленъ отъ рѣката: една трупъ, вече разложенъ, съ исключение на гръбата, които бѣхъ обграденъ отъ роякъ ради. Родителитъ (селяне) на изгубеното българче познали съна си ио дрѣхътъ на този трупъ и прибрали останките му.

— На 4 километра отъ града въ керемитъната, на Ванчесъза, въ Георг. Пасъ, на 13-и текущий бѣхъ се намѣрилъ раненъ промушенъ съ похъ въ гръденъ кошъ, назъчъ Атанасъ Димитровъ. Полицията сподѣлича да изнамѣри убиеца Трандафилъ (?) Капитаноглу, и то българъ, и то гръкъ, а „агаузънъ“ Цѣлата на нападението била безрамна. Характеристика! . . .

— Бѣхъ съобщили, че тукъ ще се отвори една печатница. Тукъ има гърци въ „Одисей“ газета, че тукъ щѣла да бѫде истово притехание. —

— На ли редакторътъ и издателътъ, споредъ за кон за печата, трѣбва да съ мѣстни поданици? Защо мѣстни гърци вътешникъ назовава Гърция „натѣдоешъ имотъ“ (нашето отечество)? —

— Единъ жалостно произшествие стана този седмица въ града ни. Една учитеца отъ Месемврия, българка, родомъ отъ гр. Ишамъ, именуема г-ца Инга Вичова, била душена тутъ отъ 2 седмици насамъ. Тя била поврѣдена малко въ ума си и, въмѣсто да ѝ прѣдадятъ въ болницата, лѣчили ѝ въ бабинки, до като ѝ довели въ черковата „Св. Богородица“ тукъ. Минията Вторица, когато майка ѝ се отѣдѣла за вѣтъ отъ нея, младата, хубавата и образована този момъ се хранила въ кладенца, че близъ въ дверя, и тамъ умира! На другата денонощие вътешното на гоѣтъ мястество е била искъръсна. Иѣсенъ искатъ да гаѣтъ, че причината на ужасъвътъ е била искъстна любовъ.

У насъ твѣрдѣе на мода да се подиграме съ такива вѣтешники — белни, съдѣтъ оздрагяватъ имъ, и вѣщъ да подземамъ ѝ като съ лудини, а туй доварва обществото да пази да не вѣзъ негоъ членъ въ искъндратическото отдѣление на болниците. Ето единъ плодъ отъ този безсмисленъ!

— Изъ ония дни въ женските бани, но отъ градската бана, въ свободнѣтъ мѣста за къпане, единъ майка отнела съ дѣтето си и, кой знае по какъвъ родъ невнимание, наможла да забѣлжи, че дѣтето ѝ влизъ съ дѣлъките въ водата, безъ да разбира какво може да стане. Благодарение на пристътвующите, дѣтето, което надигло въ водата, се измѣрило и било отвръкано отъ смъртта.

Не съ ли най-добре, да се неходи съ малки дѣца на морски бани, още и на отворено море? . . .

— Ози дено заминъ прѣзъ града ни за Русе г. Димитъръ Ив. Ведеръ, свѣрънъ инженеръ училище въ Манчестъръ (Англия), Той е синъ на стария г. Ив. Ведеръ, секретаръ на иностр. корреспонденция при Русенъ, бкр. управителъ, Прѣдкаръл е тъкмо 23 дни въ пътъ по Атлантическия Океанъ и Средиземното море, за да дойде отъ Ливерпулъ до тукъ.

— Съ истинско съжаление съобщаваме на читателите си, че уважаемия имъ туканенъ търговецъ, г. Димитъръ Червеновъ, по новодѣ, казавъ, на единъ внеза-

пътъ търговски обратъ, се покрѣпилъ въ ума си отъ дѣвъ недѣли насамъ. Той бѣше държанъ до тѣзи дни въ туканата гръцка черква „Св. Богородица“. Сега се намира въ бъонка си въ лозята. Мислѣтъ, че ще може да оздравѣ.

ОРѢХОВСКИ ОКРѢЖНИ ИЗБОРИ.*)

Ний бѣхме се пошегували преди ишъкъ брой съ Вратчански окрѣжни избори въ Орѣхово съ „послание отъ дъното на морето“, но споредъ добититъ имъ съѣдѣни сега, тия избори съхъ становали за оплакване. Всички капитани! И капитани, горди капитани! Тъкмо такива, каквито ги иска Гъюшо! Намъни става твѣрдѣ криво, като глѣдаме неестественното течение на работите въ бившия Раховски окрѣжъ, и твѣрдѣ не имъ се иска да продумваме даже. . . . И какво да кажемъ? Макаръ и да се казва, че подири Христъ пророци иѣмъ, ини сѣмѣло ще прѣдкажемъ, че, ако тѣй вѣрви, Гъюшо ще сѣдне тѣркествено на главата на Орѣховици! Точно така е, защото, за да се удовлетвори търпките претенции на кандидати, трѣбва изъ Вратчанско да станатъ 7—8 окр. съвѣти съ толкова ежъко комиссии, та да излѣзатъ всички желавщи прѣдѣдатели въ членове! . . . Христо Стефановъ, народ. прѣдставителъ, оставилъ си дюгени (защото и нѣма защо да етън въ него: испраздни си касата, трѣбва да тѣрпятъ друга . . .) и иска да бѫде прѣдѣдателъ на комиссията; Ат. Манчовъ, народенъ прѣдставителъ, падналъ Кметъ, също иска прѣдѣдателъ; Даниълъ Георгиевъ, нар. прѣдставителъ (подири се „данитъ гергювъ“) също прѣдѣдателъ иска; е, и оня Стаменовъ, сокр. на окр. Управителъ, също неостава наездъ и не прѣмѣнило прѣдѣдателъ; ами Гъюшо какво да стане, като е сега прѣдѣдателъ? . . . Чудно, че всее на комиссията искаятъ прѣдѣдатели, а не на съвѣта! . . . Слѣдъ тѣхъ идатъ чудо кандидати, като Горошовъ, Пордановъ, Дамяновъ, — ови, — ови . . . безброй.

Всичките сега, таѣ избирате: Хр. Стефановъ е добро човѣче, но не е умно, па и май твѣрдѣ много се испраздни дюгени, а по се знае защо. Нѣщо повече: той, споредъ ишъкъ, станалъ другаръ на Гъюшо, та посѣтѣ се лжакътъ единъ-други гърьци. Ат. Манчовъ, щомъ стане прѣдѣдателъ, (като оставимъ другите сѣмѣтки), ще избѣси скоро—скоро цацковиетѣ, ужъ защото сѫ цацковиети. . . . Тя ще тѣрпятъ, та не ще се види Даниълъ Георгиевъ е простичъкъ българинъ, по-приижва съ съ прѣсърдце и честностъ, но не му трѣбва 3—4-ца души, само за него, за да имъ казва „шиши!“ и да пити „какво напиша?“ . . . О, Стаменовъ ли? Той ще направи междуусебели пактища. . . . Ще назначи и спореназначи иметове, защото много му трѣбва, но кой знае? . . . може би, и не иска такъвъ служба вече Негова работа! . . .

Знаете ли какво? Да сѫ по-умни селенинъ, да да се по-сберѣтъ, да го рѣчеме, па сдро, да си нагласи търпътъ кандидати, па да си ги избиратъ, а всички тия кандидати да ги запатъ . . . 30 хиляди шѣти съ по-добре да бѫдатъ честни и прямодушни селенинъ, вапр. като Петъръ Поповъ етъ Крушевъ, отколкото тия падутъ претенденти за окр. добре Да се съберѣтъ, да се разберѣтъ, да се заловѣтъ, като хората, — да се чуе подъ камътъ такова иѣщо!

Тѣй, „иѣма хора!“ — викатъ отъ тамъ. Много хубаво; като иѣма, не избирайте! Не етава ли? Другъдѣ има, а въ Орѣхово иѣма! Срамота!

Ехъ, Гъюшо, че пакъ Гъюшо! Накрий си калъка, тури краѣтъ върху краѣтъ, вземи и едно нарките, па глѣдай избори на 4-и! — Население народъ избори избрани честностъ Боже! знашъ ли български?

Да дойде ли Македонски да помага и прѣдлагай? Да се напише ли еди-какво въ „Гражданите“?

Въ Орѣховата пътъ съ смялътъ кой

нѣтъ да заловѣтъ, като глѣдатъ тия Орѣховски дандини, па и Гъюшо не е глупавъ Христо, да неможе да строне капанчета Расправижътъ имъ отъ Бѣлослатина за иеговата възмутително повѣдение по изборите. Той, г. Георг. Антоновъ, прѣдѣдателъ на Вратч. Окр. Иостоян. Комисия, направилъ всичко за да сѣрка населението, като му е опрѣдѣлило чудновато несъответствието пункти-възгледътъ на правителството и размѣстътъ тѣй, че то докаралъ, вмѣсто 11 Орѣх.-Бѣл. членове и 8 Вратч., — 10 Орѣхов. и 9 Вратч. членове, та да може да влияе все пакъ съ своето „влияніе“ и „значение“ Ний се отврѣщаме отъ тия работи и се чудимъ на хладнохрѣвното на правителството прѣдъ та-кива игри съ правата на избирателите отъ страна на Гъюшо Антоновъ! Нема правителството е безсъмѣло, немощно, или ишълъвъдътъ на тия непростени особености? Либерализъ!

Тукъ ли само се намѣри той? Човѣка изнадъвълъ всичко устроено, за да какво? за интереса на окрѣжга ли? на гълъбътъ джоба си, а на работите му се глѣда, като на „провинциали“ и непаруващи смокойствието Зеръ, само стопитъ работи съ важни и вѣчно политика и партизанство ище имъ занимава. . . .

*) Редакцията попроши използване още въ 1-ия си брой да бѫде на орѣховските работи съ името, по-ближъкъ имена въ „Гражданите“, за да може да послужи какъ тѣбѣва, и на много си тамъ читатели. — Ред.

МИСЛИ И ИЗРѢЧЕНИЯ

Въ една свободна страна има много тѣркъз съ малко тегло, а въ една деспотична държава има малко оплакване съ много тегло.

Каро.

Правителството небива по-добро отъ народъ, когато то управлява.

Сакури Смайлъ

Никой не се заглавя за занятие, по-како не е учили, но всички се жади до статично държава за най-жичното занятие: управление на страна.

Ний плащаме по всиче на лѣнотата, сордостта и глупостта си, откликътъ на правителството.

Франклиъ

КНИЖНИНА

Излѣзли сѫ отъ печать и получени въ редакцията:

1) Спис. „Критика“, VI книжка. Редакторъ Д-ръ К. Кръстевъ—София.

Г-нъ Д-ръ Кръстевъ списание достойно зачитане и мѣсто въ българската книжини. Забѣлѣзва се, че всичко, написано отъ г. Д-ра, дишъ истиинско желане да бѫде полезно на срѣдата си, като неприрасни пактища и недостатънѣтъ. Т. т. V-та книга съдѣрица „двѣ души за българската литература честностъ“ — статия, която — вѣриаме, всички сѫ признали — е оглашдано на дѣйствителността. Дано само да сполучи да служи на цѣльта Освѣзъ туй, ини сѣмѣло можемъ да прѣпоръчаме това списание на нашата интелигенция за съображене и поправка по най-модерното, присто въ училищата, правописание на настъ.

2) Спис. „Съд. библиотека“, кн. IV. Редакторъ и издателъ И. И. Минчовъ—Ямболъ. Г-нъ Минчовъ поправи добре, че измѣнила формата и книгата на списанието си, като габразъл, че такива специални произведения се съставятъ въ темове и ставатъ, божемъ, „библиотека“. Освѣзъ туй потребно е по-сериозно внимание въ правописанието: „вѣрироса“, „дѣлжиници“, „сѫдѣржане“, „издателъ“, „щеше“ сѫ иѣща, които понижаватъ достоинството на книгата. Ний спомѣнуваме тия грѣшки, като приятили на списанието.

3) Списанието илюстровано „Свѣтлина“, V кн. Редакторъ — Издателъ Порд. Михайловъ — София. Година цѣя 15 лева.

„Свѣтлина“ е „журналъ за наука, искусство и индустрия“. Въ V-та книга Михайловъ се съ поръжилъ да даде на читателите си дѣвъ прѣвъходни картини: „Щастливъ дни“ и „Селянъка“. Другите сѫ доста сполучливи портрети и наброски. Видна е гръжката и за вънкаността на списанието: чиста книга и отбранъ широкъ. Ний отъ все сърдце прѣпоръчаваме на г. Михайловъ постолистъ, като си позволяваме и да го сълѣзваме да развие по на широко отдѣлътъ „индустрията“, за да бѫде повече общедостъпенъ и, създователно, добръ поддържанъ.

4) Спис. „День“, кн. I, II и III отъ г. Г. — Редакторъ и издателъ г. Илио Сакаловъ—Шуменъ. Цѣна: за год. 10 лева, за полугодие 5 лева. — Това списание съдѣржа отдѣлъ: беллетристика (

и разкази — органици и пръводни); обществено-научен отдељъ; критика; библиография; новини из живота и книжнини.

Списанието на г. Сакожова заслужва пълно внимание отъ българското общество. Отъ една страна, оригиналните повести и др. съ сполучливо сложени и, отъ друга, пръводната белетристика е отъ Френски, Английски, Немски и Руски. Значи, „День“ се ползва отъ най-богатата литература въ Европа и едва ли има нужда да го пръпоражваме.

5) „Неколко мисли за народния учител, като учител и на обществото“, отъ г. Т. Г. Владиков. Пирдошъ. Печатница на В. Герговъ и С-е. 1891 г. Цѣна 50 ст.

Тази книга щъ получи рецензия отъ г. Прѣдводова по реда си.

6) „Български периодически печатъ“ отъ възраждането му до днес. Книга II. Нарежда и издава Ю. Ивановъ. София — Пловдивъ. Дружество. печатница „Единство.“ 1891. Цѣна 1 левъ.

Ний посрещамъ тази книга, както и първата, съ въсхисение. Да имамъ въ българската книжнина такъвъ капитална книга — отчетъ на всички до сега периодически издания, съ програмата имъ, правоподането имъ и съ биографията, макаръ и кратка, на редакторите и издателите имъ, съвсемъ не е малка услуга. Неможемъ да се въздържимъ отъ да не похвалимъ г. Ивановъ за избрания му трудъ и отъ сърдце желаемъ най-възможното му распространение изъ читащата ни публика. Г. Ивановъ въ втората си книга е стигналъ до 1874 година.

7) „Углавно Съдопроизводство“ или: 1) Съдопроизводството по уголовните дела, подсъдни на мировите съдили; 2) Временниятъ Съдебни Правила по уголовното съдопроизводство въ общите съдилища, и 3) Допълнителното въвъншни съдии и правила, — разяснени съ ръшението и опубликованите на Върховния Кассационенъ Съдъ и съ окръжните прѣдписания на Министерството на Иравосъдията отъ 1880—1890 година. Наредилъ и издава Христо Д. Велевъ, подсекретаръ при Върховния Кассационенъ Съдъ. София, печатница Д. Вълевъ, 1891 г. Цѣна 6 лева.

Върху съдържанието ѝ ще говоримъ следъ прѣглѣдъ.

8) „Граматически упражнения“, курсъ за третя и четвърта учебна година. Приложение на книга „Башинъ езикъ“. Написа Д. В. Манчовъ. Пловдивъ, издание и печатъ на същия. 1891 г. — Настоящата книга била написана „по пристото правописание и по програмата отъ Министерството на Просвещението“, но, все лакъ, като учебникъ, ще кажемъ свойствъ да се показва изъ пъкъ много, можеби, печатни грѣши, напримѣръ: мѣстоимение и мѣстоимѣние (стр. 30), днесъ и днесъ и др., а оставътъ тѣхъ и думите: цѣрвъ, вѣрвъ, вѣрвъ, камъ, гарвънъ гарвънъ око не вади, чѣнъ и пр. — Цѣна 60 ст.

9) „Съдебна Библиотека“, книга V. отъ Ив. Н. Минчовъ. Въ тази книга съ помѣстенъ, между други, и правилника за реда и служанть, при които гражданските власти искатъ съ(м?)дѣствие отъ войската — правилникъ, който бѣше твърдъ необходимъ у насъ. —

10) „Ръководство по осъдническата част на наказателните закони“, книга I, по И. А. Неклюдова и рѣшението на Върховниятъ Кассационенъ Съдъ. Отъ Г. Чуковъ. София, собствено издание г. Чуковъ. Печатница на Янко С. Ковачевъ. 1891 г. Цѣна: за година 10 лева. — Съдържание: I. За личните обиди: опредѣление, субектъ, умисъль, дѣяніе, видовете на обидата. А) Обида съ думи — рѣшението на Върховниятъ Касац. Съдъ; Б) Обида съ дѣствие. —

Ще кажемъ единъ-две думи за тази книга въ бъдеще.

СМѢСЬ.

Насърдчавайте отечественниятъ ръководѣлия. Единъ членъ на една търговска кѫща въ Ирландия, която върши работа съ Ирландски мѣстни произведения, казва, че проданъта на тази кѫща сега достига до 50,000 Английски лари на година, привлечено, че то-зи конторъ изпинайки само прѣди нѣколко години отъ едно увеселително събрание въ градината на Дублинската гравипия, къто било положено условие, всѣкокъ гостъ да се яви въ обѣдъ отъ ирландски плать.

(„Зорница“)

Страненъ обичай въ Англия.

Въ царуванието на Карлъ II, въ Англия съществувалъ такъвъ обичай: всѣки джентлеменъ, като пиялъ за здравието на нѣкоя дама, хвърлялъ въ огъня нѣкаква част отъ дрѣхъ си и другарите му съ билъ длѣжни да посѣдѣватъ прѣмѣра му. Тъй, напримѣръ, единъжъ серъ Чарлзъ Сидлей, извѣстния постъ, сѣдѣлъ нераеположенъ (болѣли го зѣби) въ жълътъ на единъ ресторантъ и тамъ дошли негови приятели. Единъ отъ тѣхъ забѣлѣзълъ у Сидлея прѣкрасна връзска, прѣложилъ тостъ за извѣстна хубавица и, при всеобщъ смѣхъ, хвърлилъ си износената връзска въ огъния. Подражали му, по обичая, всички другари, въ това число и Сидлей, но всепакъ послѣдниятъ казалъ: „добра подигравка, но и азъ нѣма да направя допълнъ нѣщо.“ Повикалъ зѣбния лѣкаръ, дигнълъ тостъ за друга хубавица и си извадилъ болниятъ зѣби. Другарите му побѣзрали да си извадятъ зѣби.

ВАРНЕНСКА ОКР. ПОСТОЯННА КОМИСИЯ

Обявление.

№ 2647

За учебната 1891/92 година, за трикласните окр. училища въ градовете: Бѣлчинъ, Добринъ и Провадия, Комисията, възъ основание протокола си № 509 отъ днесъ, търси трима учители за директори и шестъ класни. Директорите трѣбва да се съ висше образование и да съ учителиствували поне една година, или пъкъ съ срѣдне образование, съ еаквото трѣбва да бѫдатъ и класните учители, и учителствували пай малко три години. Първите трѣбва да съ павършили 30 години, а вторите — 25 години.

Годишна заплата на Директорите учители по 2820 лева, а на класните — по 1800 лева.

Които г-да желаятъ да заематъ тѣзи длѣности, пай ежено до 25 тогъ, да представятъ документите си въ Постоянната Комисия.

Гр. Варна 3-ти Юлий 2891 г.

Прѣдѣдателъ: Урумовъ

Членъ Секретарь: Странджевъ

3—(9)—2.

УЧИТЕЛКА

Съвршила VI-ти класъ отъ Търновската Класическа дѣвическа Гимназия и учителствувала 2 учебни години въ Дѣвическа Гимназия, търси място въ първое класно дѣвическо училище.

Споразумѣнъ чрезъ администрацията на в. „Черно Море“. 11—(6)—2.

Константинъ Ранковъ

Бившъ членъ при Варненски и Врачански Окръжни съдилища, който напослѣдъкъ издръжка екзаменъ за адвокатъ и се призна за такъвъ, има честь да съобщи, че запарѣдъ ще се занимава съ адвокатство въ г. Варна, пакъ съ адвоката г. М. Паничевъ, като обѣщава куратностъ въ дѣлата си.

Писалището му се намира срѣчу градската градина.

Г. Варна Юлий 1891 година.

ХОТЕЛЬ ИМПЕРИЯЛ

(бившиятъ Хотель „Ллоидъ“).

Подписанъ извѣстявамъ на почтаемата публика, че наехъ друго здание въ главната „Преславска“ улица (бившиятъ помѣщението на Русското Консулство) и открихъ преъходенъ хотелъ съ

ГОСТИНИЦА И ГРАДИНА.

Г. г. посѣтителите въ лѣтния сезонъ за морско къмпингъ ще намѣрятъ най-възможниятъ удобства, пълна чистота и бърза прислуга.

Цѣни най-умѣренни.

Варна 1-ти Юлий 1891.

Съдѣржателъ: Аристиди Мацини.

2—(25)—6.

Нова книговезница.

Честь имамъ да извѣстя на почтаемата публика че покрай печатницата и книжарницата си отворихъ и една

КНИГОВЕЗНИЦА,

въ която приемамъ за подвързия всѣкакви книговезачни работи, като хубава подвързия на тетвери, списания, книги и т. п., съ умѣрени цѣни.

Варна, Юлий 1891.

Хр. Н. Войниковъ.

УРОДИ МО МУЗИКА

Т. С. ТЕУФАНУСЪ

Честь имамъ да съобщи за знание, че присъ да прѣподава на желаещите по пияно, китара, флауто, и гласна музика.

Печатница на Хр. Войниковъ. — Варна

НЕКРОЛОГЪ.

На 14 Юни, въ 6 часа слѣдъ обѣдъ, почина — поразенъ отъ гръмотевица — Подпоручика отъ 8-и п. Приморски полкъ,

МАРКО Г. ПОПОВЪ.

Покойниятъ е родомъ отъ гр. Велико-Търново. Роденъ на 22 Ноемврий 1868 г. Първоначалното си образование е получилъ въ родниятъ си градъ, и слѣдъ свързванието на първите три класа на Варненската Гимназия, постъпва въ Военното Училище, въ Ст. София, въ 1883 г. Едва стъпилъ въ 15-годишната си възрастъ, той се посвяти на военното поприще, на което всецѣло бѣше съ прѣдалъ и въ което чувствуваше своеето призвание. Въ 1888 г. той бѣше произведенъ въ първий офицерски чинъ, съ зачислене въ 10-и п. Родопски полкъ, и слѣдъ 6 м-ца приведенъ въ 8-и п. Примор. полкъ, гдѣ послужилъ до смъртта си честно и прѣмѣрно, за което той заслужено бѣше спечелилъ вниманието на своето началство и общичта на всички си другари. Обаче ориенциата, прѣждевременно — на 22 година възрастъ — го грабилъ изъ помежду имъ, като линии: майка и братъ, отъ синъ и братъ, сродници — отъ синъ и настъ — отъ синъ и другаръ.

Тъкмо единъ мѣсецъ отъ дохождането на полка въ лагерь (14 Май), когато ротата се занимавахъ на по-лето, поизнѣсе внесли буря и почина да вали. Ротитъ „бѣгомъ“ бѣха и състнати къмъ лагера. Нещастия Поповъ, останалъ малко по-надирѣ, обѣлѣъ мушамата си и почина да крачи къмъ лагера. Въ това време спира грумовица расклати въздуха, и отъ войниците и офицерите на 4-ти дѣлъ полка, тя заби убийствената си стрѣла само въ нещастния подпоручикъ Поповъ, когото порази съ момента съмърть, на 300 раскрака отъ лагера.

Потресащето извѣстие, като молния, се разнесе изъ цѣлия лагерь и въ едно кратко време офицерите отъ всички си полкове съ памѣрихи на мѣстото на произошедшето, гдѣто лѣжеше — прострѣти на земята — Подпоручикъ Поповъ, единъ отъ пай-добриятъ офицери и склонъ другари.

Погребението стана тържествено. Покойниятъ бѣше пепратенъ до вѣчното съ подобающата нему честь, отъ офицерите на гарнизонъ, майка, братъ, родници, познайници и голѣмо число граждани. Бѣхъ поднесени вѣнци: единъ, отъ офицерите на полка, другъ особенъ, отъ офицерите на 2-а дружина, въ която се числене и той, третий отъ офицерите дами на полка и други два отъ офицерите на 7-и и 19-и п. полкове.

Сбогомъ, склонъ другаръ, и вечна ти память!

16 Юни 1891 г.

Лагерь при гр. Шуменъ.

Офицеритетъ

отъ 8-и п. Приморски полкъ

6—(3)—3.